

Uzun Hüseyin - (Halide Edip Adivar'ın "Vurun Kahpe'ye" Romanı) **Kötü**

Karakter Kısa bir süre İstanbul Hukuk Fakültesinde okumasına rağmen kabalığından ödün vermeyen Hüseyin, evli ve çocuk sahibidir. Aliye ile tanıştıktan sonra onu elde etmeyi kafasına koyup, hain planlar yapmaya başlayan bencil adam hayatta istediği her şeyi elde edebildiği için Aliye'nin reddine kinle karşılık verir. Hanımları olmasına rağmen Aliye'nin menekşe gözlerini aklından çıkaramayan Uzun Hüseyin bu nedenle vatana ihanet dahi eder. Kişisel çıkarlarını ön planda tutan saygısız, düzenbaz, kaba, hain ve şehvet düşkünü adamın tekidir. Ahali tarafından pek sevilmeyen Uzun Hüseyin, Kuva-yı Milliye karşı bir işbirliği oluşturur. Sonunda ise Aliye'ye yaptıklarından ötürü Fettah Efendi ile idam edilir.

Aktiviteler Uzun Hüseyin bir köşede oturup kahve, tütün içer. İşsiz güçsüz ama zengin olan Hüseyin Efendi, pek çok akşamlar içkili, kadınlı eğlenceler organize eder. Yaptığı bağ eğlencelerine Yunan komutanını da davet eden Hüseyin Efendi, kasabanın kahvehanesinde vakit geçirir, Fettah Efendi ile dedikodu eder.

Kişiler

En yakın dostu Hacı Fettah Efendi olan Uzun Hüseyin aklındaki tüm fitne fesadı onunla planlar. Kasaba halkını pek bir şey yerine koymadığı içi gerek olmadıkça muhatap olmaz. Ömer Efendi ile olan görüşmeleri Aliye üzerine olur. Damyanos ile olan alakası, kazanacak tarafın onun olduğuna inanması ve Damyanos ile yakınlaşma sebebi ise onu Aliye sevdiğinden uzaklaştırıp kendine Aliye'yi zevce almaya onu da ikna etmektir.

ÖRNEK ANILAR

Saygısız/Kaba Bir süre İstanbul Hukuk Fakültesinde okumasına karşın kabalığı ile Aliye'yi tiksindiren Uzun Hüseyin saygısız biridir. Kasabaya, kasabaya atanan bir öğretmene, her şeyden evvel kendi eşlerine saygısı olmayan Uzun Hüseyin zenginliği ile kendini herkesten üstün görür. Elde etmek istediği her şeyi bu yola başvurarak alabilen karakterin Aliye'de sonuç alamaması onu daha da çılgına çevirir ve saygısızlaştırır. "Gördün mü eşraf evladına hakareti, gördün mü Kantarcıların Hüseyin'i beğenmemeyi? Nihayet benim ayağıma, benim kollarımın arasına yalvara yalvara düşeceksin."

Şehvetli Aliye'yi gördüğü ilk günden beri aklından çıkaramayan Uzun Hüseyin, ona sahip olmanın çeşitli yollarını arar. Onu kollarının arasına alma arzusu taşıyan adam üstelik evlidir. Aliye dikleştikçe ona daha çok çekici gelmeye başlar, üstelik başka adamlar da ondan hoşlandıkça Uzun Hüseyin çılgına döner. Her fırsatta Aliye'yi tacize çalışır. "Aliye, Hacı Fettah Efendi'nin evinde hissettiği azab ve istikrahtan çok fazla bir iğrenme duydum. Karşısında bu uzun burnu gittikçe iştiha ile çarpılan, uzun, yosunlu dişleri, soluk ve çirkin dudakları arasında manidar ve kibirli bir tebessümle sırttan, bulanık gözleri en bayağı bir şehvetle perdelenen bu adam, onda nihaysiz bir tikslenme yaptı. Hüseyin Efendi belagatıyla ikna edemeyip de daha mutaarrız vaziyete geçtiği zaman, Aliye ömründe unutamayacağı bir fevranla Hüseyin Efendi'nin sıksa vücudunu öyle bir itti ki, rakı ile, sefahatla, en çirkin ve yorucu bir eğlence hayatıyla zaten mütereddi ve bin bir hastalığın sahibi olan vücudu yıldırımlanmış gibi pencereye kadar fırladı."

Bencil Vatani savaş içerisinde iken hala kendi kişisel menfaatleri doğrultusunda kararlar alan Uzun Hüseyin, Kuva-yı Milliye karşıtı bir işbirlikçidir. Ayrıca Aliye ile ilk tanışmalarına vesile olan olayda zengin çocuklarının mektepte farklı bir bakım istemesi ile de bencilliğini kanıtlar. Kendince kurduğu planlarında hep kişisel çıkarları önde gelir; "Bu planı tamamen tatbik etmeden zaafına mağlup olmamak için neler neler yapıyordu. Asabımı, iradesini yormak için, her gecesi bir sefahat, bir sarhoşluk akşamı oluyordu. İstanbul'dan Beyoğlu'nun güzel Rum kokotlarından iki kadın getirtmişti. Esir alır gibi gözünü, boyunu, şeklini Aliye'ye benzer olması için İstanbul'daki memuruna çok sıkı talimat vermişti. Hakikat, kadınlardan biri ince, uzun kirpikli, mavi gözlü idi. Bundan başka Uzun Hüseyin Efendi'de kasaba ve köyde güzelliğiyle meşhur zavallı kadınları toplatıyor, Damyanos'un önüne atıyordu."

Kıskanç Aliye'nin başkasının olması fikri ile her gün çılgına dönen Uzun Hüseyin, adeta azap çekerek, sürekli kafasında planlar kurar; "Tosun Bey'le Ömer Efendi ayrıldığı zaman eşrafın hepsinde biraz Aliye'ye minnet hissi vardı. Yalnız Hacı Fettah Efendi'nin gayzı ve kini eskisinden çok fazla (idi) ve Kantarcıların Hüseyin Efendi beyinde bir hançer vardı. İkisinin birden zihninden bir fikir hâkimdi: Tosun'un hareketinden(...) kasabasındaki Yunan kumandanını haberdar etmek, Tosun'un on beş gün sonra dönüp Aliye'yi almasını menetmek, Hacı Fettah Efendi, Kuvayı Milliye'ye karşı uyanan tevecçühe, bulanık gözlerinde çirkin bir ziya ile baktı: - Bizden para almamasını bir kahpenin nüfuzundan mı biliyorsunuz?"

Düzenbaz İçinden sürekli planlar kuran, çıkarlarına hizmet için çeşitli oyunlara başvuran Uzun Hüseyin son derece güvenilir ve düzenbazdır. İşgal güçleri komutanı Damyanos'u her gece ağırlayan, ona içkili ve kadınlı eğlenceler düzenler. Uzun Hüseyin Efendi'yi en özlü biçimde, babasının idamını önlemede yardımcı dokunabileceğini umarak evine gittiğinde sergilediği ahlaksız davranışları ve yardıma muhtaç durumundan istifade etmeye yönelik teklifi karşısında Aliye'nin ona söyledikleri tanımlamaktadır: "Ben, diyordu, babamı

böyle kurtarmak istesem sana niye geleyim? Sen ne kadar da olsa Türk ve Müslüman'sın diye geldim. Sen, Damyanos'tan çok fena, daha çok kâfirsın.”

Hain En yakın dostu Hacı Fettah Efendi'yle birlikte, Tosun Bey'in planlarını Yunan komutanına ispiyonlamaya giderken yegâne amacı, Aliye'ye sahip olma yolundaki en önemli engeli ortadan kaldırabilme düşüncesi idi. İsteği olmayınca Aliye'ye olan duyguları intikam arzusuna dönüşmüş, onun linç edilmesinde önemli bir rol oynar. Vatanını satan, Yunan komutası yanında yer alan Uzun Hüseyin'in hainliği ölümüyle sonlanır. “Hüseyin Efendi, Hoca'nın işaretle laf anlamadığını görünce cüppesini eliyle çekti, burnu çarpılmış, ağzı köpürüyordu: Çorbacıya söyle tercüman efendi, Yunanlılar kasabaya gelirse bu kız benim olacak. Kumandan'a ne isterse yaparım. Biz oranın en büyük eşrafıyız, Kumandan'a ikram ederiz, Kumandan'a canla, başla hizmet ederiz, fakat bu kız benim olmalı...”